[223] أي مولايم تاکی در فراقت ناله برکشم [تاکی در انتظارت حيران بمانم]، باکدام گفتار تورا بستايم، وچگونه وبا چه زبانی آهسته باتو سخن گويم ؟ بسيار دشوار است بر من که از غير تو پاسخ داده شوم وهم سخن گردم، بسيار سخت است بر من که بر فراقت بگريم ومردم تو را واگذارند، بر من سخت ودشوار است که بر تو ونه بر ديگران بگذرد آنچه گذشته است. آيا کسی هست که مرا ياری دهد تا با اوهم ناله شوم ومدتي طولاني باهم بگرييم، آيازاری کننده أي وجود دارد که أو را در حال تنهائی در زاريش ياری دهم، آيا چشم متألم از فرط گريه أي هست که چشم من أو را برگريستن همراهی کند، أي فرزند پيامبر آيا راهی بسوی تو هست که با تو ملاقاتي صورت گيرد [يا آن راه يافته شود]، آيا اين روز [تاريك غيبت] به فردای ديدار جمالت می رسد که ما بهره مند شويم. کی شود که بر چشمه هاي سيراب کننده ات برآييم وسيراب گرديم ؟ کی شود که از آب زلال [ظهور] تو برخوردار شويم که تشنگيمان طولاني شده ؟ کی شود که هر بامداد وشامگاه به ديدارت مشرف شويم و ديده هايمان روشن گردد ؟ کی تو ما را وما تو را ببينيم در حاليکه پرچم پيروزی را بر افراشته وآشکارا ديده شوی. آيا می شود که پيرامونت گرد آمده باشيم وتو رهبری مردم را عهده دار شده باشی، در حاليکه جهان را از عدل وداد پرکرده، ودشمنانت را خواری وعقوبت چشانده و، سرکشان ومنکران حق را نابود فرموده باشی، ومتکبران را ريشه کن ساخته وستمگران را از بن براندازی وما بگوئيم: حمد مخصوص پروردگار جهانيان است.